

Helge Adam Møller (KF):

Indenrigsministeren spørger, hvordan det kan være, at Det Konservative Folkeparti og vel også Venstre ikke stemte for lovforslaget her i foråret, der netop indførte alle de forbedringer af bosniernes vilkår. Når ministeren spørger, må det selvfølgelig være, fordi ministeren ikke kender svaret. Så må jeg sige, at det er ministerens egen skyld, for ministeren må så have glemt, hvad der skete ved behandlingerne af lovforslaget, og glemt, hvad der stod i betænkningen. Men jeg gjorde det krystalklart, og jeg har fundet min ordførertale frem fra dengang, hvor fru Dorte Bennedsen spurgte om det samme. Jeg sagde, at der var kun to grunde til, at Det Konservative Folkeparti ikke kunne stemme for det lovforslag, og hvis man ændrede de to ting, så ville vi godt stemme for det.

De to ting var for det første, at man fastslog, at det var en midlertidig opholdstilladelse, altså at man forlængede antallet af år, før man kunne søge asyl. Den anden ting var, at man droppede det, der hed fortrydelsesret for dem, der frivilligt vendte tilbage til Bosnien. Havde de valgt det, så skulle de ikke kunne fortryde.

Så sagde jeg klart og tydeligt – det står i sp. 10998 fra den 11. maj: »Men altså, hvis vi fjerner det og sætter midlertidigheden ind, så kan vi diskutere et par kommaer og et par formuleringer af resten, og det er faktisk det, jeg har tigget og bedt om hele tiden.«

Det betød altså på godt, almindeligt dansk, at vi syntes, at resten af det – det fremhævede jeg mange gange i min ordførertale, og det var også derfor, jeg tog det med igen – er godt og rigtigt, og vi vil godt være med til yderligere drøftelser med hensyn til de mennesker, der skal bo her: Hvis det er et midlertidigt antal år, hvordan sikrer vi så, at deres tilværelse bliver tålelig og bliver målrettet mod det, at de skal have en menneskelig tilværelse i Danmark, en tilværelse, der peger hen på, at de skal vende tilbage og være kvalificeret både fagligt og menneskeligt, altså at de ikke bliver smadret ved at opholde sig i Danmark?

Alt det vil vi godt diskutere. Det, vi stemte imod – det står også i betænkningen fra både Venstre og Konservative – er midlertidigheden.

Tom Behnke (FP):

Indenrigsministerens kommentarer til det, som jeg skulle have sagt, forstod jeg overhovedet ikke. Jeg mener slet ikke, at de kommentarer, ministeren gav til mig, harmonerer med det,

som jeg sagde i min ordførertale. Så jeg ved ikke rigtig, hvad det er, ministeren kommenterer.

Men jeg vil så sige til ministerens tale her, at jeg er helt enig i, at de, der er flygtet fra det tidligere Jugoslavien, de er flygtet. Det er også min opfattelse, og de er ikke flygtet for sjov. Altså, det er min opfattelse, at de er flygtninge. Det er også min opfattelse, at vi skal behandle dem som flygtninge.

Men se, så er det, jeg ikke forstår, hvorfor regeringen vil gøre dem til indvandrere. Det er jo det, vi har argumenteret mod hele dagen. Vi ønsker netop at præcisere, at de er flygtninge. De skal, havde jeg nær sagt, være flygtninge, og de skal behandles som flygtninge, og de skal have ophold her i landet som værende flygtninge og ikke som indvandrere. Det er jo det, regeringen gør; det er konsekvensen af, at man, havde jeg nær sagt, lader dem, der har fået midlertidig opholdstilladelse, passere 2-års-grænsen. Derved får de en almindelig opholdstilladelse, og allerede efter 1 år får de en tidsubegrænset opholdstilladelse og kan blive her resten af livet. Det vil jeg sige, at de ikke længere er flygtninge, så er de indvandrere. Er det dét, man ønsker? Enhedslisten gav et flot og præcist svar, som jeg kunne bruge til noget, tak for det. Enhedslisten ved, hvad de mener, og de tør sige det. Jeg ved ikke, om regeringen ved, hvad de mener; det tror jeg de gør, men jeg er ikke sikker på, at de tør sige det.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Blot en lille afslutningsløjfe til hr. Helge Adam Møller. Det kom til at lyde i indlægget, som om man her i foråret havde haft mulighed for at stemme om udskydelse af asylsagsbehandlingen eller fastholdelse.

Det var ikke det, der var tale om; det var slet ikke det, lovforslaget drejede sig om. Det drejede sig alene om vilkårsforbedringerne. Det var slet ikke det andet, der var sat i spil dér. Dér holdt vi os præcis, strikte ord til ord og komma til komma til den lov, som hr. Hans Engell havde fået vedtaget i Folketinget.

Derfor synes jeg, at det er en sær gang bortforklaring, man kommer med. Man stemte imod vilkårsforbedringerne. Det har man måske fortrudt, og det forstår jeg godt. Jeg mener ikke, at det er noget menneskeligt ansigt at sætte på opholdet her i Danmark, hvis man fuldstændig skal være isoleret fra det, vi kan kalde det almindelige daglige liv. Ikke desto mindre var det dét, hr. Helge Adam Møller bekendte sig til, da han satte sin pegefinger på knappen den dag.